

udtale sig om den Form, hvori han troer, at Stadfastelsen bør gives. Men desuden vilde jeg ønske, at den ærede Finantsminister vilde meddele Thinget til Efterretning, jeg siger ikke ubetinget til Beslutnings-Tagelse, men til Efterretning, samtlige provisoriske Anordninger, der før Juli 1849 og efter Juli 1849 maatte være udstedte af Gouverneuren over de vestindiske Der. Det synes nemlig at være ganske i sin Orden, at man her kan kjende de provisoriske Anordninger, der udstedes af en kongelig Embedsmand paa de vestindiske Der, og som foreløbigt have Lovskraft, da det for Tiden er umuligt at kjende dem, det skulde da være efter særlig Meddelelse fra Finantsministeriet eller maaskee, hvad jeg ikke veed, gennem de vestindiske Aviser. Jeg kjender ikke saa meget de vestindiske Tidender, at jeg tilfulde veed, om man maaskee ad den Vej kunde kjende alle de provisoriske Anordninger, men i alt Fald er det en ubillig Fordring til den, der maatte ønske at kjende disse Anordninger, at han skal sætte sig i Besiddelse af de vestindiske Tidender, som her ere saa lidet bekjendte. Det synes at være det Mindste, der kan fordres, at der gives her en Leilighed til at kjende disse Anordninger. Skjøndt jeg ikke kjender disse Anordninger i deres detaillerede Bestemmelser, saa er det dog mig vitterligt, at der f. Ex. er truffet meget indgribende Bestemmelser i de danske Kongers Anordninger angaaende Retspleien paa de vestindiske Der, Bestemmelser, der f. Ex. begrænse Appellen. Saadanne Bestemmelser synes mig at være af den Natur, at der ikke tør hengaa lang Tid, uden at de gjøres til Gjenstand for en nærmere Forhandling. Her er jo netop et af de Forhold, hvor almindelig dansk Lov og Ret gjælder paa de vestindiske Der, og hvor en Forandring desto mere trænger til alvorlig Prøvelse. Det er derfor, at jeg med Thingets Tilladelse har villet stille det Spørgsmaal til den ærede Finantsminister, om han ikke maatte være villig til at meddele Thinget fuldstændig Oplysning om de provisoriske Anordninger, der maatte være udstedte af Gouverneuren for de vestindiske Der, og om han ikke maatte være villig til fremdeles at udtale sig om Charakteren af disse provisoriske Anordninger, for at man efter

denne Udtalelse fra Ministerens Side nærmere kunde overveje, hvad der med Hensyn til denne Sag kunde være at foretage.

Finantsministeren. Jeg skal med største Beredvillighed imødekomme den ærede Spørgers Ønske om at meddele Thinget alle mulige Oplysninger vedkommende den Sags Stilling, som han har berørt. Jeg har i denne Henseende forberedt de fornødene Actstykker saaledes, at disse strax vilde kunne fremlægges paa Thingets Bord; man vil deraf kunne see, ikke blot hvilke Foranstaltninger, der ere provisorisk truffene, men ogsaa, hvorvidt disse have faaet Stadfæstelse og endelig hvilke af dem, der ikke ere stadfæstede, samt hvorpaa dette berøer. Jeg troer, at man i Almindelighed er tilbøielig til at gjøre sig en noget overdreven Forestilling om den Lovgivningsvirksomhed, som skal være udfoldet i Vestindien som en Følge af den den overordentlige Regeringscommissair i Maret 1848 givne Bemyndigelse, hvilken atter blev indskrænket i Maret 1849. Det er imidlertid vist, at en saadan Virksomhed har fundet Sted, og det er ogsaa vist, at den har berørt enkelte meget vigtige Punkter; det er ligeledes vist, at naar der undtages den Lov, som er vedtagen af Rigsdagen, nemlig Loven om Handel og Skibsfart paa St. Croix, er der mange vigtige Bestemmelser, som ikke endnu have faaet positiv Stadfæstelse. Forholdet er nemlig det, at der iblandt de hjemsendte Anordninger har været flere, som ikke have været saaledes motiverede fra Regeringscommissairens Side, at Regeringen har været istand til med Sikkerhed at turde forelægge dem til Hans Majestæt Kongens Approbation, og andre har Regeringen fundet meget væsentlige Betænkeligheder ved, og det vil navnlig sees af den Skrivelse fra Finantsministeriet, dateret 2den Juni 1849, hvilken den ærede Forespørger citerede, at samme ikke blot gaaer ud paa at betage Regeringscommissairen den ham ved hans første Instruks givne overordentlige Lovgivningsmyndighed, undtagen i særdels paatrængende Tilfælde, men ogsaa sigter til at bevirke, at de Forslag til Lovgivningsarbejder, der maatte komme fra ham, komme til at træde i en nøiere Forbindelse med den hidtil gjældende Lovgivning, og komme til nærmere at slutte sig